

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6CoE/80/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714213843
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Rudolf Ďurta
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714213843.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava IČO: 36 864 421, proti povinnému V. B. nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, XXX XX G., vedenej pod spisovou značkou EX 25211/14 súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým PhD., so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pre vymoženie pohľadávky, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 12Er/535/2014-26 zo dňa 20.01.2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd podľa § 104 ods. 1 z.č. 99/1963 Z.z Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj OSP) a podľa § 159 ods.3 OSP zastavil exekučné konanie.

V odôvodnení predmetného uznesenia exekučný súd uviedol, že zo žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyplýva, že exekučným titulom v danej veci je rozhodcovský rozsudok sp. zn.: SR 8766/07 Stáleho rozhodcovského súdu pri Slovenskej rozhodcovskej, a.s. zo dňa 30.11.2007 právoplatný dňa 07.01.2008 a vykonateľný dňa 10.01.2008 vydaný Mgr. Martinom Krakovským, rozhodcom Stáleho rozhodcovského súdu zriadený zriadovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Oprávnený a povinný uzavreli Zmluvu o úvere č. 6113710, ku ktorej boli pripojené aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Rozhodcovský rozsudok zaväzuje zaplatiť žalovaného žalobcovi sumu 5.340 Sk spolu s 0,25% úrokom z omeškania denne zo sumy 5.040 Sk od 29.06.2007 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 3.136 Sk, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Exekučný súd vo svojom uznesení uviedol, že pri skúmaní podmienok konania zistil procesnú prekážku, ktorú nemožno odstrániť, keď z pripojeného spisu zistil, že na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4Er/2693/2008 súd viedol exekučné konanie v prospech toho istého oprávneného, voči tomu istému povinnému, a to na základe toho istého exekučného titulu. Oprávnený sa aj napriek tomu, že súd exekúciu zastavil pre jej neprípustnosť sa opakovane domáha voči povinnému plnenia z toho istého rozhodcovského rozsudku. Exekučný súd ďalej vo svojom uznesení uviedol, že res iudicata je procesnou prekážkou, ktorú nemožno odstrániť. V exekučnom konaní pôjde o totožnú vec, ak pôjde o ten istý exekučný titul a účastníkmi konania budú tí istí účastníci. Exekučný súd uvádza, že v danom prípade súd už právoplatne rozhodol, že exekúcia vedená na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku je neprípustná a teda toto rozhodnutie predstavuje prekážku rozhodnutej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní oprávnený uviedol, že súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (ust. § 205 ods. 2 písm. b) OSP), súd svojím postupom

odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a) z.č. 99/1963 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. d) OSP). Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP). V predmetnej fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhodol výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ale bez zákonného oprávnenia rozhodol uznesením o zastavení exekučného konania. Oprávnený poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn.: 7Cdo 108/2012 zo dňa 23.01.2013. Oprávnený uviedol, že v danom prípade je v exekučnom konaní nemožnosť existencie prekážky rozhodnutej veci (res iudicata). Exekučný súd neprávne aplikoval § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 prvá veta, § 109 OSP, pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní aplikovať res iudicatu. V zmysle § 159 ods. 3 OSP, je potrebné vecou chápať len autoritatívne rozhodovanie o hmotnoprávných právach a povinnostiach účastníkov konania. Na vytvorenie prekážky rozhodnutej veci je nutné, aby vec bola meritórne prejednaná a aby bolo o tejto právnej veci rozhodnuté. Oprávnený tvrdí, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete „vec“, ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť. Exekučné konanie predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Exekučné konanie nemá merito veci, o ktorom by sa rozhodovalo ale len proces. Akékoľvek skončenie exekučného konania, preto nie je spôsobilé vytvoriť prekážku rozhodnutej veci. Vôľa zákonodarcu takisto ukazuje nato, že v Exekučnom poriadku úmyselne neuvádza prekážku právoplatne rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. Vyššie uvedeným postupom teda podľa oprávneného exekučný súd porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, ktoré je chránené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a súčasne účastníkom odňal možnosť konať pred súdom, nakoľko o ich návrhu na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté. Exekučný súd podľa oprávneného prekročil svoju právomoc a v danej fáze neprípustným spôsobom rozhodol o zastavení exekučného konania. Oprávnený žiada odvolací súd, aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Povinný sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd preskúmal vec v rozsahu danom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 159 ods. 3 OSP len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 104 ods. 1 OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 215 ods. 4 OSP na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Na základe toho istého exekučného titulu- rozhodcovského rozsudku sp. zn.: SR 8766/07 bola vedená exekúcia v prospech toho istého oprávneného a proti tomu istému povinnému. Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením zo dňa 12.06.2012 č.k.: 4Er 2693/2008-34 exekúciu zastavil a vyhlásil za neprípustnú. Oprávnený podal návrh na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ. Krajský súd Trenčín vo svojom uznesení zo dňa 20.09.2012 č.k.: 4CoE/183/2012-65 uviedol, že návrh oprávneného na prerušenie konania zamietla. Oprávnený v predmetnej veci podal proti uzneseniu Krajského súdu Trenčín zo dňa 07.08.2012 sp. zn. 4CoE

183-2012 dovolanie, o ktorom Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 15.07.2013 sp. zn.: 4 Co 28/2013-15 rozhodol tak, že odvolacie konanie zastavuje a žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 311/2012 zo dňa 28.03.2013 prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa v exekučnom konaní posudzuje primerane k špecifikám tohto konania. Keďže Exekučný poriadok nemá ustanovenie upravujúce prekážku právoplatne rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie primerane aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne upravuje zásadu, v zmysle ktorej platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Primeranosť použitia citovaného ustanovenia sa prejavuje napríklad v tom, že v sporovom konaní v zásade platí, že o veci samej súd rozhoduje rozsudkom (ust. § 152 ods. 1 prvá veta O.s.p.), pričom zákon stanovuje prípady, v ktorých súd o veci samej rozhodne uznesením, zatiaľ čo v exekučnom konaní súd vždy rozhoduje len uznesením.

Z uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu vyplýva, že keďže Exekučný poriadok nemá ustanovenie upravujúce prekážku právoplatne rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie subsidiárne aplikovať ustanovenie OSP, ktoré upravujú inštitút res iudicata. Odvolací súd má preto za to, že exekučný súd v konaní postupoval správne, keď zastavil exekučné konanie ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Exekučný súd vo svojom uznesení správne skonštatoval, že res iudicata je procesnou prekážkou, ktorú nemožno odstrániť, nakoľko súd už právoplatne rozhodol, že exekúcia vedená na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku je neprípustná a toto rozhodnutie teda predstavuje prekážku rozhodnutej veci. Odvolací súd dodáva, že pri posudzovaní o res iudicate je nevyhnutné skúmať, či ide o tých istých účastníkov konania a ten istý exekučný titul. V prípade, ak došlo k naplneniu týchto skutočností, prekážka res iudicati predstavuje procesnú prekážku, ktorú nemožno odstrániť.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne, t.j. pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.